

Ce a fost Teroarea rosie-partea 2

Agentii si comisarii care au facut sa explodeze Catedrala de la Sofia, care au invatat pe Goldstein sa comita atentatul din Senatul Roman * sau care, mai tarziu, au dispus rapirea in plin Paris si in plina zi a generalului Kutiepov, seful organizatiei antibolsevice de peste hotare, aveau stranse legaturi cu G.P.U.

G.P.U. nu este decat realizarea ideii pe care a propus-o Djerjinski si a fost admisa: a face sa dispara Ceka numai cu numele si numai de forma, dar in fond a o reconstitui imediat, printr-un subterfugiu, schimbindu-i numele si largindu-i atributiile si prerogativele printr-un statut legal. si astfel, la 15 noiembrie 1923. Comitetul Executiv al U.R.S.S. publica legea si regulamentul administratiei politice etatiste unificate, prescurtat din cuvintele rusesti U.G.P.U. sau, mai scurt, G.P.U.

Conform paragrafului 61 din Constitutia U.R.S.S. si in vederea unificarii in sinul Consiliului Comisarilor Poporului a masurilor de aparare revolutionara a Republicii fata de vreo contrarevolutie, s-a intemeiat prin respectiva lege administratia politica etatista unificata.

si cum era de prevazut, noua institutie este pusa sub directia cot a lui Djerjinski. Ea functiona tot in casa din piata Lubianka, si tot cu vechi, slujbasi cekisti. S-au mai renovat si inmultit doar sectiile si birourile. S-au transformat inchisorile, s-au triat arhivele, asa ca Ceka nu mai era de recunoscut. G.P.U. s-a dezvoltat apoi repede si a capatat atotputernicia, lucrand independent si nerecunoscand decat un singur stapan, de care ii este frica : Comitetul Central al Partidului Comunist (bolsevic).

isi da obisnuit titlul de "Institutia", lucreaza mai discret decat Ceka, dar este cu adevarat cea mai de seama organizatie secreta de pe glob, cea mai utilata in montarea conspiratiilor. Nu exista in lume o politie sau un serviciu care sa se poata masura cu "Institutia".

Principala sectie din G.P.U. este asa-zisa I.N.O. adica celebra "sectie straina". Este adesea mai bine informata asupra situatiei reale a unei tari decit chiar propriul guvern al acelei tari.

Ea a impanzit lumea cu agenti sovietici, pretutindeni, pana si in deserturile Asiei. Acestia se gasesc si printre marii industriasi, printi, eclesiastici, directori de intreprinderi etc, executand in secret si fara sovaire ordinele centrale din Moscova. in Orient mai ales, I.N.O. a reusit sa-si faca agenti chiar din ministri, printi sau prelati ai diferitelor religii locale.

Pentru a-si atinge scopul, G.P.U. are imputernicirea sa aleaga orice mijloc si sa cheltuiasca oricat de multi bani.

Sectia I.N.O. poseda la fiecare ambasada sau legatie sovietica un birou al ei. in afara de acesta, are si un agent secret, independent de ambasada, destinat a ramane pe loc si a continua activitatea in cazul in care imprejurarile ar face ca personalul ambasadei sa fie obligat a parasi tara.

Sectia este ajutata de doua organizatii puternice: Internationala Comunista (Komintern) si Biroul 4 din Marele Stat-Major General (Rosvedupr.). Kominternul are o sectie tinuta foarte secret, care se ocupa cu pasapoartele din orice tara, pe orice nume, si asa de bine ticluit, ca nu poate fi cunoscut ca-i fals. I.N.O. are in adevar nevoie in tot momentul de pasapoarte pentru numerosii sai agenti. Rosvedupr-ul. adica sectia de spionaj a Statului-Major, aduce pretioase servicii pentru G.P.U., avand si reprezentanta lui legala in strainatate. Dar activitatea militarilor nu inspira conducatorilor G.P.U. toata increderea, de aceea sunt la randul lor supravegheati de colegii lor civili.

Adversarul lui I.N.O. este "Markomindel" sau Comisariatul Afacerilor Straine. intre ei exista o lupta tacita : amandoi informeaza Biroul Politic (polit buro), dar nu lucreaza de acord, nu se inteleg, ba chiar se urasc reciproc, si foarte adesea dau informatii cu totul diferite si contrarii.

I.N.O. este pentru Serviciul politic extern ceea ce S.O. (sectia secreta) si K.R.O. (sectia de contraspionaj) sunt pentru interior. Principala lor misiune este de a fi la curent .cu tot ce se scrie si se vorbeste in ambasadele si legatiile straine din Moscova, de a combate spionajul si de a lupta contra activitatii emigrantilor. Pentru aceste insarcinari, G.P.U. dispune de specialisti iscusiti, care stiu totul, pot orice si nu se tem de Dumnezeu, ci doar de Comisia de control, care poate sa-i dea afara din partid.

G.P.U. era organismul cel mai bine administrat din toata Rusia. G.P.U. nu lupta numai contra inamicului de clasa, ci si contra tuturor partidelor politice care au ideologii potrivnice bolsevismului.

Pe socialisti ii Combate, cautand mai intii sa-i impiedice a face sa treaca in ochii poporului drept martiri, apoi incurajeaza si intretine defectiunile si sciziunile destul de numeroase din acest partid si, in fine, lupta sa inchida viitorul socialismului, abatand de la el tineretul. In toate aceste trei scopuri, G.P.U. a reusit de minune, intrebuintand toate mijloacele, dar mai ales propaganda. Bolsevismul era foarte iscusit in propaganda. in cazul socialistilor, G.P.U. a reusit sa convinga" pe fiecare cetatean rus ca in dosul fatadei socialiste stau ascunsi serviciul secret englez si statul-major polonez.

Letonul Lazis seful Cekistilor din Sud-Est, avu ideea sa deghizeze un agent de-al sau in consul brazilian, cu numele de Senor Pirro. Acest pretins consul si-a luat resedinta la Kiev, initiind o intensa propaganda pentru emigratie. Cu aceasta ocazie, el a putut inregistra numele tuturor cetatenilor rusi care se aratau nemultumiti de regimul sovietic si cereau sa fuga din tara.